

Fővárosi Ítéltábla

15.Gf.40.210/2022/4.

A Fővárosi Ítéltábla a Bolevác és Vörös Ügyvédi Iroda (cím4.; ügyintéző: dr. Bolevác Éva ügyvéd) által képviselt felperes1 (cím1) felperesnek,

a Pap Ügyvédi Iroda (cím6.; ügyintéző: dr. Pap Lajos ügyvéd) által képviselt Alperes1 (Cím2.) alperes ellen, gazdasági társaság tagjának mögöttes felelősségén alapuló marasztalása iránt indult perében,

a Budapest Környéki Törvényszék 2022. február 17. napján kelt, 5.G.40.294/2021/12. számú ítélete ellen, az alperes által benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 800.000 (Nyolcszázezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjat mint másodfokú perköltséget.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy a feljegyzett 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket fizesse meg az államnak, az állami adóhatóság külön felhívására.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság a 12. sorszámú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 276.098.000 forint tőkét, valamint ebből

- 1.270.000 forint után 2012. március 7. napjától,
- 1.270.000 forint után 2012. április 4. napjától,
- 1.270.000 forint után 2012. május 4. napjától,
- 1.270.000 forint után 2012. június 1. napjától,
- 1.270.000 forint után 2012. július 4. napjától,

- 2.540.000 forint után 2012. augusztus 3. napjától,
- 2.540.000 forint után 2012. augusztus 7. napjától,
- 5.080.000 forint után 2012. szeptember 4. napjától,
- 2.540.000 forint után 2012. október 5. napjától,
- 5.080.000 forint után 2012. november 6. napjától,
- 6.350.000 forint után 2012. december 5. napjától,
- 2.540.000 forint után 2013. január 5. napjától,
- 7.620.000 forint után 2013. január 9. napjától,
- 2.540.000 forint után 2013. február 6. napjától,
- 5.080.000 forint után 2013. március 5. napjától
- 2.540.000 forint után 2013. április 3. napjától,
- 8.255.000 forint után 2013. május 3. napjától,
- 8.890.000 forint után 2013. június 4. napjától,
- 10.160.000 forint után 2013. július 2. napjától,
- 10.160.000 forint után 2013. július 4. napjától,
- 5.080.000 forint után 2013. augusztus 2. napjától,
- 5.334.000 forint után 2013. szeptember 4. napjától,
- 6.985.000 forint után 2013. október 2. napjától,
- 7.620.000 forint után 2013. november 6. napjától,
- 6.985.000 forint után 2013. november 9. napjától,
- 5.715.000 forint után 2013. december 4. napjától,
- 5.080.000 forint után 2013. december 6. napjától,
- 6.350.000 forint után 2014. január 8. napjától,
- 7.620.000 forint után 2014. február 4. napjától,
- 5.080.000 forint után 2014. március 4. napjától,
- 5.080.000 forint után 2014. április 2. napjától,
- 5.080.000 forint után 2014. május 6. napjától,
- 8.255.000 forint után 2014. június 4. napjától,
- 9.779.000 forint után 2014. július 2. napjától,
- 11.430.000 forint után 2014. augusztus 5. napjától,
- 10.160.000 forint után 2014. augusztus 9. napjától,
- 5.080.000 forint után 2014. augusztus 12. napjától,
- 10.160.000 forint után 2014. szeptember 3. napjától,
- 5.080.000 forint után 2014. október 2. napjától,
- 12.700.000 forint után 2014. november 6. napjától,
- 7.620.000 forint után 2014. december 2. napjától,
- 8.890.000 forint után 2014. december 12. napjától,
- 10.160.000 forint után 2015. január 6. napjától,
- 6.350.000 forint után 2015. február 3. napjától és

– 10.160.000 Ft után 2015. március 3. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékének megfelelő késedelmi kamatot, 3.197.350 forint perköltséget és a Magyar Államnak, külön felhívásra 1.500.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

[2] Ítélete indokolásában – összefoglalva – az alábbiakat rögzítette:

[3] A Budapest Környéki Törvényszék a ügyszám1/88. számú ítéletében kötelezte az cég1.-t, hogy fizessen meg a jelen per felperese részére 276.098.000 forintot és ennek kamatait, tekintettel arra, hogy az alperes által beltagként vezetett cég1. 2012. január 20. napjától 2013. március 30. napjáig, színlelt szerződés alapján, ezt követően jogalap nélküli gazdagodás címén a rendelkező részben foglalt összegeket vette fel a felperestől, így azok visszafizetésére köteles.

[4] A Fővárosi Ítéltábla a ügyszám2/8/II. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta. Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a ügyszám3/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[5] A felperes végrehajtási lap kiállítását kérte, melyet a Budapest Környéki Törvényszék Polgári Kollégiumának Végrehajtási Irodája 2020. július 7. napján, ügyszám4. számon kiállított. A végrehajtási eljárásban a 2021. április 29. napján felvett 48. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítést nyert, hogy a helyszínen lefolytatott eljárás nem vezetett eredményre, az adósnak végrehajtás alá vonható vagyona nincs, erre vonatkozó adatot a megkeresett szervek sem kezelnek, nyilvántartott ingatlannal, gépjárművel, munkahellyel nem rendelkezik, ezért a végrehajtási eljárás a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 52. § d) pontja értelmében, a követelés behajthatatlansága miatt szünetel.

[6] A felperes a 2021. augusztus 16. napján benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a fenti perben megítélt összegek megfizetésére, tekintettel arra, hogy az cég1. beltagja volt, így a mögöttes felelőssége okán, a gazdasági társaságokról szóló, korábban hatályos 2006. évi IV. törvény (Gt.) 108. § (1) bekezdése, illetve a Polgári Törvénykönyvről szóló, 2014. március 15. napjától hatályos 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:154. § (1) bekezdése alapján köteles helytállni a társaságtól be nem hajtható, mindazokért a tartozásokért, melyek a társasági vagyon által nem fedezettek.

[7] Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozással, hogy a felperes követelése jogalapjában és összecszerűségében is megalapozatlan. Elismerte, hogy az cég1.-vel szemben a végrehajtás folyamatban van, vitatta azonban, hogy szünetelő végrehajtás esetén a társaság beltagja ellen, mint a korábban lefolytatott polgári peres eljárásban nem perelt természetes személlyel szemben, jogszerűen érvényesíthető lenne a felperesi követelés. Álláspontja szerint a hivatkozott polgári peres eljárás vele, mint természetes személlyel szemben a követelés elévülését nem szakította meg, így a kereseti kérelemmel érvényesített főkövetelés és annak késedelmi kamatai elévültek. A felperesnek a korábbi peres eljárásban, a társasággal együttesen kellett volna perelnie.

[8] A felperes a védekezéssel szemben kifejtette, hogy az elévülés az 1/2007. Polgári Jogegységi határozat 4. pontjában foglaltakra tekintettel nem következett be.

[9] A törvényszék a döntése jogi indokolása körében előrebocsátotta, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 50. § (1) bekezdése szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Ptk. hatályba lépésekor fennálló kötelekkel kapcsolatos, a Ptk. hatályba lépését követően keletkezett tényekre, megtett jognyilatkozatokra – ideértve az e tények, illetve jognyilatkozatok által keletkeztetett újabb köteleket is – a Ptk. hatályba lépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[10] Ezt követően idézte a Gt. 108. § (1) bekezdését és a Ptk. 3:154. §-át, mint amelyek értelmében a betéti társaság nem fedezett tartozásaiért a beltág a mögöttes felelőssége alapján korlátlanul helytállni tartozik.

[11] Az alperes elévülési kifogásának vizsgálata körében az 1/2007. számú PJE határozatban foglaltakból indult ki. Ebből fakadóan leszögezte, hogy a végrehajtási eljárásban a társaságtól való behajthatatlanságot a 2021. április 29-i jegyzőkönyvben állapították meg, a végrehajtás ettől kezdve szünetel. Innen számítható az elévülés nyugvásának megszűnése, melytől számított egy éven belül indíthatta meg a felperes a pert. A felperes a keresetlevelét 2021. augusztus 16. napján, tehát egy éven belül benyújtotta, így a követelése nem évült el. Aláhúzta: a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 326. §-a úgy rendelkezik, hogy amennyiben a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni a követelést, akkor az akadály megszűnésétől számított egy éven belül akkor is érvényesítheti azt, ha már eltelt az elévülési idő vagy abból egy évnél kevesebb van hátra, s ugyanezt írja elő a Ptk. 6:24. § (1)-(2) bekezdése is.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletét az alperes fellebbezéssel támadta, annak megváltoztatását és tartalmilag a kereset elutasítását kérve.

[13] Fellebbezését azzal indokolta: továbbra is vitatja, hogy a szünetelő végrehajtásra tekintettel, a korábbi peres eljárásban nem perelt alperessel szemben a követelés érvényesíthető lenne. Álláspontja szerint a korábbi peres eljárás az elévülést vele szemben nem szakította meg, a felperesnek a társasággal együtt kellett volna perelnie őt. Az 1/2007. számú PJE határozat 2. pontja értelmében az elévülés vele, mint mögöttes felelőssel szemben ugyanabban az időpontban kezdődött meg, mint a főkötelezett társasággal szemben, így a követelés a rPtk. 324. § (1) bekezdése értelmében elévült. Hozzátette, hogy a követeléssel érintett szerződés a színlelt mivolta miatt semmis, így ahhoz joghatások sem fűződhetnek.

[14] A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[15] A fellebbezésben foglaltakra úgy nyilatkozott, hogy a semmis szerződés nem azonos a létre nem jött szerződéssel, de az alperes a színlelt szerződéssel kapcsolatos hivatkozását az elsőfokú eljárásban elő sem adta, így a másodfokú eljárásban sem teheti. Az alperes elévülési kifogása téves jogi állásponton alapszik, az elévülésre valójában az elsőfokú bíróság által tekintetbe vett 1/2007. számú PJE határozat irányadó, az ebben foglaltakra figyelemmel a követelés nem évült el. A társaság és a tag együttes perlésének szükségszerűségével sem értett egyet.

[16] A fellebbezés alaptalan.

[17] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és abból érdemben helytálló jogi következtetésre jutott. Az ítéltábla a döntése indokaival az alábbi néhány eltéréssel ért egyet.

[18] Az ítéltábla mindenekelőtt rámutat, hogy a kereset elbírálására hatályos jogszabályi rendelkezést a Ptké. 12. § (1)-(2) bekezdése határozza meg.

[19] A Ptké. 12. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Ptk. hatálybalépésekor a cégjegyzékbe bejegyzett, valamint a 9. § (1) bekezdése szerint bejegyzés alatt álló gazdasági társaság a Ptk. hatálybalépését követő első létesítő okirat módosítással egyidejűleg köteles a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló tovább működéséről dönteni, és a legfőbb szervi határozatot a cégbírósághoz benyújtani. A (2) bekezdés értelmében a gazdasági társaságnak a Ptk. rendelkezéseit: a) az (1) bekezdés szerinti döntés időpontjától, ennek hiányában: b) közkereseti társaság és betéti társaság esetén 2015. március 15-étől, korlátozott felelősségű társaság, részvénytársaság és egyesülés esetén 2016. március 15-étől kell alkalmaznia, és ezt követően létesítő okirata nem tartalmazhat a Ptk. rendelkezéseivel összhangban nem álló rendelkezést.

[20] Az ítéltábla hivatalos tudomása szerint az cég1 a 2015. május 6. napján megtartott taggyűlésén, a 3/2015. (V. 6.) számú taggyűlési határozat értelmében elhatározta a társaság Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló tovább működését. A Ptké. 12. § (2) bekezdésének b) pontja értelmében, ettől függetlenül, már 2015. március 15. napjától a Ptk. rendelkezéseit kellett alkalmaznia.

[21] Vagyis az alperes felelősségének eldöntésére a Ptk. 3:154. §-a irányadó, mely szerint a betéti társaság (bt.) létesítésére irányuló társasági szerződés megkötésével a társaság tagjai arra vállalkoznak kötelezettséget, hogy a társaság gazdasági tevékenységének céljára a társaság részére vagyoni hozzájárulást teljesítenek, továbbá legalább az egyik tag (a továbbiakban: beltág) vállalja, hogy a társaságnak a társasági vagyon által nem fedezett kötelezettségeiért a többi beltaggal egyetemlegesen köteles helytállni, míg legalább egy másik tag (a továbbiakban: kültág) a társasági kötelezettségekért - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - nem tartozik helytállási kötelezettséggel.

[22] Ez azt is jelenti, hogy csupán a rPtk. alapján elbírálható ügyekben alkalmazható 1/2007. PJE határozat nem mérvadó az alperes elévülési kifogásának elbírálása szempontjából.

[23] A kereseti követelés alperessel szembeni érvényesítésének határideje kérdésében a helyes megközelítés a Ptk. alkalmazásában az, hogy a mögöttes felelőssel szemben az elévülés csak akkor veszi kezdetét, amikor igazoltan megállapítható, hogy a követelés a főkötelezettet szemben behajthatatlannak bizonyult.

[24] Az cég1 elleni végrehajtás nem vitásan a Vht. 52. § d) pontja alapján szünetel, amely abban az esetben áll be, ha az adósnak nincs lefoglalható vagyontárgya, illetőleg a lefoglalt vagyontárgy értékesítése sikertelen volt. Eszerint az cég1 elleni végrehajtási eljárásban a társaságnak a felperessel szembeni kötelezettsége a társasági vagyontól behajthatatlannak (nem fedezhetőnek) bizonyult. Ez a végrehajtási ügyben a 2021. április 29. napján kelt, 080.V.0797/2020/48. számú jegyzőkönyvben nyert megállapítást, ehhez képest a felperes a keresetét 2021. augusztus 16. napján nyújtotta be az elsőfokú bírósághoz az alperes mint az cég1 főkötelezettet viszonyítva mögöttes felelős ellen, az cég1 vagyona által nem fedezett követelésében való marasztalás érdekében. Az alperessel szemben a Ptk. 6:22. § (2) bekezdése szerint, a főkötelezettől való behajthatatlanság nyilvánvalóvá válásakor esedékessé vált követelését tehát a Ptk. 6:22. § (1) bekezdésében meghatározott öt éves elévülési időn belül érvényesítette.

[25] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az ítéltábla a fentiek mellett kiemeli, hogy a társaság és a beltág együttes perlését jogszabály nem írja elő, ez csupán lehetőség, így nem volt akadálya, hogy a felperes a jelen per külön megindításával forduljon az alperes ellen.

[26] Az előzőekben kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján, a fentiekben részletezett, részben eltérő indokolással helybenhagyta.

[27] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét a Pp. 83. § (5) bekezdése értelmében az alperes maga viseli.

[28] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján továbbá a felperes ítéltábla előtt felmerült költségét is meg kell térítenie, ami a felperes által a másodfokú eljárásban felszámított ügyvédi munkadíjban jelentkezik. Az ítéltábla a felperes jogi képviselője munkadíjának összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján határozta meg, a 4/A. § (1) bekezdésére is figyelemmel.

[29] Az alperest a számára engedélyezett költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett másodfokú eljárási illeték megfizetésére az ítéltábla a Pp. 101. § (1) bekezdése értelmében, hivatalból kötelezte, a Pp. 102. § (1) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2022. november 9.

dr. Vuleta Csaba s.k.
a tanács elnöke

dr. Rápolti Barbara s.k.
előadó bíró

dr. Mizerák Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
(Szénási Rita)